

"Consiliul Superior al Magistraturii este
garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Dosar 1/J/2006

HOTĂRÂREA 2J

Sedința din data de 31 ianuarie 2006

Președinte: Iulian Gâlcă-președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Judecători:

Lidia Bărbulescu-vicepreședinte la Înalta Curte de Casație și Justiție

Dan Lupașcu-președintele Curții de Apel București

Angela Hărăstășanu-judecător la Curtea de Apel Brașov

Florica Bejinaru-judecător la Tribunalul Mehedinți

Alexandrina Ioana Rădulescu-judecător la Judecătoria Cluj

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare exercitate de Comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii împotriva domnului judecător M. R. de la Tribunalul B., Secția a II-a Penală.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns comisia de disciplină pentru judecători prin doamna judecător V. H. și domnul judecător M. R., asistat de avocat, în temeiul împuternicirii avocațiale nr. 403.558 din 31.01.2006, depuse la dosar (fila 189).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Domnul judecător M. R. a depus la dosar unele precizări scrise cu privire la acțiunea disciplinară exercitată împotriva sa.

Comisia de disciplină pentru judecători a depus la dosar o precizare scrisă a acțiunii sub aspectul calificării juridice a faptei deduse judecății, pe care menționat că a comunicat-o și domnului judecător M. R.

Apărătorul domnului judecător a arătat că, într-adevăr, a primit precizarea scrisă a acțiunii.

În dovedirea acțiunii, Comisia de disciplină pentru judecători a propus proba cu actele aflate la dosar.

Domnul judecător, prin avocat, a precizat că nu se opune administrării probei propuse de comisia de disciplină pentru judecători și, în apărare, a propus proba cu înscrisuri, pe care le depune la dosar: adeverința medicală nr. 320 din 17.01.2006 și o listă cu dosare rulate de domnul judecător și sentințele pronunțate în acestea.

Comisia de disciplină pentru judecători a menționat că nu se opune probelor propuse de domnul judecător.

Instanța a încuviințat probele ca pertinente, concludente și utile cauzei.

Domnul judecător a dat o declarație cu privire la aspectele înveredate în actul de sesizare a instanței, aceasta fiind consemnată, semnată și depusă la dosarul cauzei la filele 198-199.

Nemaexistând cereri de formulat, Secția a declarat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul Comisiei de disciplină pentru judecători asupra fondului.

Pe fondul cauzei, Comisia a arătat că din probele administrate rezultă că domnul judecător a motivat peste termenul prevăzut de lege în acest sens multe alte hotărâri judecătorești, pe lângă cea care a făcut obiectul articolului de presă pe baza căruia comisia s-a sesizat din oficiu (decizia penală nr. 851A din 8 august 2005). Nu se poate reține că domnul judecător ar fi fost defavorizat în raport cu colegii săi cu ocazia repartizării cauzelor spre judecată, aceasta făcându-se aleatoriu, potrivit reglementărilor în vigoare. Este adevărat că s-a întâmplat ca și alți judecători de la Tribunalul B. să motiveze hotărâri peste termenul prevăzut de lege, însă, ca excepție. Cu privire la starea de sănătate pe care domnul judecător a invocat-o în justificarea conduitei sale, comisia a menționat că domnul judecător nu a prezentat conducerii instanței acte medicale și nici nu a făcut cerere de aprobare a unui concediu medical. În plus, comisia a mai arătat că domnul judecător a plecat în concediu fără să motiveze toate hotărârile în dosarele reținute în pronunțare.

Pentru aceste motive, comisia a menționat că faptele reținute în acțiune întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. h) teza al II-a coroborat cu art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, solicitând, în consecință, admiterea acțiunii și aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Cu privire la fondul cauzei, domnul judecător, prin avocat, a menționat următoarele: recunoaște că, așa cum se arată și în cuprinsul acțiunii disciplinare, a depășit termenul prevăzut de lege pentru motivarea deciziei penale nr. 851/A din 8 august 2005, însă acest lucru s-a datorat unor împrejurări obiective. Astfel, trebuie să fie avute în vedere complexitatea cauzei, vârsta și starea de sănătate. Nu poate fi suspectat că ar fi urmărit să-l favorizeze pe inculpat, în condițiile în care a reținut cauza în pronunțare la primul termen de judecată. Nu a făcut cerere pentru concediu medical din

considerație pentru colegii săi care ar fi trebuit să soluționeze și dosarele sale. Termenul de motivare a hotărârilor ar trebui să fie privit ca un termen de recomandare. În concluzie, domnul judecător, prin apărător, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare. Pentru ipoteza că aceasta ar fi admisă, a solicitat aplicarea sancțiunii disciplinare a avertismentului.

Secția reține cauza spre soluționare.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 10/J/2006, comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a solicitat sancționarea disciplinară a domnului judecător M. R. de la Tribunalul B. Secția aII-a Penală, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, republicată.

În motivarea acțiunii, comisia de disciplină pentru judecători a prezentat următoarea situație de fapt: ca urmare a repartizării aleatorii a cauzelor, completul alcătuit din judecătorii S. I. (președinte) și M. R. a primit spre soluționare apelul exercitat de inculpatul S. O. V. împotriva sentinței penale nr. 1666/15.06.2005 a Judecătoriei S., apel înregistrat pe rolul Tribunalului B. la data de 14 iulie 2005 sub nr. 4390. Prin decizia nr. 815/A/08.08.2005 s-a admis apelul exercitat de inculpat, s-a desființat sentința penală atacată, cauza fiind trimisă spre rejudecare la Judecătoria S. Decizia i-a revenit spre motivare domnului judecător M. R.

Deși termenul de redactare a hotărârilor pronunțate în materie penală, potrivit art. 310 din Codul de procedură penală, este de 20 de zile, decizia penală nr. 851/A/08.08.2005 a fost motivată de domnul judecător în data de 15 noiembrie 2005.

La această întârziere în motivarea deciziei sus-menționate s-a făcut referire și în articolul „O decizie pentru liniștea lui S. O. V.” apărut în cotidianul „Evenimentul zilei” din 19 noiembrie 2005, în baza căruia, comisia de disciplină pentru judecători a dispus efectuarea de verificări preliminare. În urma acestor verificări, comisia de disciplină pentru judecători a dispus efectuarea cercetării prealabile față de judecătorul M. R.

În urma cercetării prealabile s-a ajuns la concluzia că motivarea cu întârziere a deciziei în cauză, una din multele hotărâri motivate peste termen de domnul judecător, s-a datorat unor deficiențe în activitatea de judecată a acestuia, cum ar fi lipsa unei organizări riguroase a timpului de lucru, nestabilirea unor priorități în rezolvarea lucrărilor, situație perpetuată de-a lungul întregului an de activitate. Analizând situația dosarelor la nivel de instanță, nu se poate concluziona că domnului judecător i s-ar fi repartizat dosare mai numeroase ori cu un grad de complexitate mai ridicat, comparativ cu ceilalți judecători. Deși domnul judecător a invocat în apărare complexitatea

cauzei și, deci, necesitatea unui studiu aprofundat al instituțiilor de drept incidente, motivarea deciziei nr. 851/A/08.08.2005 este sumară, argumentele instanței de apel fiind expuse în două fraze.

Cu privire la starea de sănătate a domnului judecător, comisia a menționat că, din verificările efectuate, a rezultat că în perioada următoare pronunțării acestei hotărâri, domnul judecător nu s-a aflat în concediu medical.

În drept, comisia a invocat prev art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, republicată, arătând și că domnul judecător a avut o conduită contrară celei impuse de prev. art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, de practica Curții europene a drepturilor omului, art. 6 din Carta universală a judecătorului, art. 21 alin. 3) din Constituția României, art. 10 alin. 1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, art. 91 alin. 1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, republicată, art. 12 și 13 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Comisia de disciplină pentru judecători a depus la dosar, la primul termen de judecată, o precizare scrisă a acțiunii sub aspectul calificării juridice a faptei deduse judecății, în sensul că aceasta întrunește condițiile abaterii disciplinare prev de art. 99 lit.h) teza all-a coroborat cu art. 99 lit. i) din Legea nr.303/2004 privind statul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Domnul judecător M R a depus la dosar, la primul termen de judecată, unele precizări scrise cu privire la acțiunea disciplinară exercitată împotriva sa. În cuprinsul acestor precizări, domnul judecător a arătat următoarele: în luna august 2005, datorită faptului că majoritatea colegilor se aflau în concediu, s-a confruntat cu un volum de muncă deosebit, participând la un număr de ședințe de judecată mai mare decât în mod obișnuit. În aceeași perioadă a exercitat și activitatea de judecător de serviciu și a asigurat permanența în cadrul Secției all-a Penale cu privire la propunerile de arestare preventivă și de prelungire a măsurii arestării preventive. Motivarea cu întârziere a deciziei în cauză s-a datorat și complexității cauzei și faptului că dosarul avea peste 20 de volume de urmărire penală și două volume în faza de judecată. Activitatea sa nu poate fi comparată cu cea a colegilor săi, fiecare persoană având propriul ritm de lucru. În plus domnul judecător a menționat că activitatea sa a fost afectată și de serioasele probleme de sănătate cu care se confruntă.

În dovedirea acțiunii, Colegiul de conducere a invocat actele de la dosarul de cercetare prealabilă.

Domnul judecător nu a propus în apărare proba cu înscrisurile depuse la dosar la primul termen de judecată.

Cu privire la fondul cauzei, în urma analizei materialului probator administrat, Secția pentru judecători reține următoarele: prin sentința penală nr. 1666 din 15 iunie 2005 pronunțată de Judecătoria S în dosarul nr. 23151/2004, inculpatul S O V a fost condamnat la 2 ani închisoare și interzicerea drepturilor prevăzute de art. 64 C.p., mai puțin drepturile părintești, ca urmare a săvârșirii infracțiunii de uz de fals prev. de art. 291 C.p. Inculpatul a exercitat apel împotriva sentinței sus-menționate, apelul fiind înregistrat pe rolul Tribunalului B Secția all-a Penală în data de 14 iulie 2005, sub nr.4390. Cauza a fost repartizată în mod aleatoriu

spre soluționare completului alcătuit din judecătorii S I (președinte) și M R, stabilindu-se ca prim termen de judecată data de 8 august 2005. Dosarul a fost reținut în pronunțare chiar la acest termen de judecată, instanța, prin decizia penală nr. 815/A/08.08.2005, admitând apelul, desființând sentința penală atacată, și trimițând cauza spre rejudecare la Judecătoria S

Potrivit art. 312 alin. 1) C.p.p., decizia i-a revenit spre redactare domnului judecător M R, care, în conformitate cu prevederile art. 310 alin. 2) teza a II-a C.p.p., trebuia să își îndeplinească această obligație în termen de 20 de zile de la pronunțare, și anume până la data de 29 august 2005 (conf. art. 186 alin. 2 C.p.p.). Cu toate acestea, în *Registrul de evidență a redactării hotărârii* se menționează că hotărârea cu nr. 851A din 08.08.2005 a fost redactată în data de 15 noiembrie 2005 (fila 179). Din coroborarea acestui înscris cu declarația doamnei grefier B A M aflată la fila 177 a dosarului, se poate concluziona că data de 15 noiembrie 2005 nu este doar data la care decizia a fost tehnoredactată, ci și data la care domnul judecător a predat această hotărâre în concept, în vederea tehnoredactării. Deși în nici una declarațiile aflate la dosar nu se menționează expres că predarea hotărârii spre tehnoredactare în data de 15 noiembrie 2005 s-ar fi făcut la solicitarea conducerii instanței, această concluzie se poate deduce din faptul că, pentru prima dată, conducerea instanței a luat cunoștință de această restanță a domnului judecător chiar în ziua de 15 noiembrie 2005, când președintelui Tribunalului B i s-a înaintat „situația dosarelor neredactate în termen legal prev. de art. 310 al. 1 Cpp, pe luna octombrie 2005” (fila 118), dată la care, conform declarației doamnei grefier B A M, dosarul i-a fost „dat spre redactare cu precizarea că este foarte urgent”.

Din declarația (fila 175) doamnei D T, grefier șef în cadrul Tribunalului B, rezultă că omiterea menționării hotărârii nr 851/A/08.08.2005 în listele hotărârilor nemotivate în termen legal, prezentate conducerii instanței până la data de 15 noiembrie 2005, se datorează unor erori ale sale și ale grefierului care a înlocuit-o în perioada efectuării concediului de odihnă.

Nerespectarea de către domnul judecător a termenului legal de redactare a deciziei nr. 851/A/08.08.2005 îi este imputabilă, pentru următoarele considerente: deși afirmațiile domnului judecător cu privire la volumul de activitate sunt întemeiate, s-a constatat că, la același volum de activitate, ceilalți judecători din cadrul Secției a II-a Penală au reușit, în general, să se conformeze dispozițiilor legale sub aspectul efectuării lucrărilor în termenul prevăzut de lege. Faptul că domnul judecător nu a reușit să respecte termenul legal de redactare a hotărârilor pronunțate, s-a datorat, în principal, unei organizări necorespunzătoare a timpului de lucru. Din consultarea *Registrului de evidență a redactării hotărârii*, rezultă că în perioada în care domnul judecător ar fi trebuit să redacteze, printre altele, decizia penală în cauză, acesta redacta hotărâri pronunțate în luna iunie, anterior efectuării primei fracțiuni din concediul de odihnă pe anul 2005, deși conducerea instanței solicitase magistraților ca, la plecarea în concediu să nu aibă lucrări neefectuate. Astfel, hotărârile cu nr. 1484, 1487, 1490, 1492, 1495, 1498 și 1500 pronunțate în data de 24.06.2005 figurează în registru ca redactate la data de 16.08.2005 sau chiar 29.08.2005 (fila 80). Mai mult decât atât, în

perioada 5-14 septembrie 2005 domnul judecător a mai efectuat o perioadă din concediul legal de odihnă pe anul 2005, tot în aceleași condiții, și anume fără să predea hotărârile pronunțate în luna august.

Redactarea cu întârziere a hotărârilor de către domnul judecător este o constantă în activitatea acestuia, mențiunile din *Registrului de evidență a redactării hotărârii* contrazicând afirmația domnului judecător din data de 12.01.2006, potrivit căreia „această situație reprezintă un caz singular în activitatea mea”(fila 24) .

Nici apărarea domnului judecător potrivit căreia întârzierea în redactarea deciziei nr.851/08.08.2005 s-ar datora complexității cauzei, care a impus un studiu amplu și aprofundat al instituțiilor juridice implicate, nu este de natură să justifice întârzierea în redactarea hotărârii în cauză. Studiarea dosarului s-a făcut, cu siguranță, anterior reținerii cauzei în pronunțare, fiind greu de crezut că domnul judecător s-a pronunțat în cauză fără ca, în prealabil, să fi luat cunoștință de conținutul dosarului. Oricum, în cuprinsul considerentelor deciziei nr. 851/A/08.08.2005, nu se fac trimiteri concrete la actele de la dosar, prezentându-se, succint, concluziile completului cu privire la modalitatea în care prima instanță a stabilit situația de fapt și a respectat normele care reglementează desfășurarea procesului penal în faza judecătii.

În consecință, Secția reține că în cauză sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, urmând admită acțiunea disciplinară și să aplice domnului judecător una din sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 100 din același act normativ.

La individualizarea sancțiunii disciplinare, Secția va avea în vedere faptul că starea de sănătate a domnului judecător, așa cum rezultă aceasta din actele depuse la dosar, și vârsta, l-au pus pe acesta în situația de a nu face față, în condiții optime, volumului mare de activitate cu care s-a confruntat în perioada relevantă.

Având în vedere și disp. art. 49 alin. 2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, împotriva domnului judecător R M de la Tribunalul B , și, în consecință:

În baza art. 100 lit.a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, aplică domnului judecător R M sancțiunea „avertisment”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit.i) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în sedință publică azi, 31.01.2006.

Președinte: judecător IULIAN GÎLCĂ

Judecători: ALEXANDRINA IOANA RADULESCU
ANGELA HĂRĂSTĂȘANU
DAN LUPAȘCU
FLORICA BEJINARU
LIDIA BĂRBULESCU

Secretariat:

